

Förordning om digital identitet

2020/21:FPM118

Infrastrukturdepartementet

2021-07-07

Dokumentbeteckning

COM (2021) 281 final

Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL amending Regulation (EU) No 910/2014 as regards establishing a framework for a European Digital Identity

Sammanfattning

Den 3 juni 2021 presenterade Europeiska kommissionen (kommissionen) sitt förslag till förordning om ändring av EU:s förordning om elektronisk identifiering i fråga om fastställande av en ram för en europeisk digital identitet (ändring av förordning 910/2014)

Kommissionen föreslår att det ska bli obligatoriskt för varje medlemsstat att anmäla en e-legitimation enligt förfarandet för gränsöverskridande identifiering som anges i det nya förslaget till förordning. Vidare ska varje medlemsstat utfärda en europeisk digital identitetsplånbok. Med den digitala identitetsplånboken ska fysiska och juridiska personer på ett säkert sätt kunna begära, erhålla, lagra, välja, kombinera och använda personidentifieringsuppgifter och digitala bevis för autentisering online och offline samt skriva under med kvalificerade elektroniska underskrifter. Kommissionen föreslår vidare ett antal ändringar gällande betrodda tjänster, som införandet av digitala bevis och elektroniska liggare.

Syftet med kommissionens förslag är att säkerställa att individer och företag ska kunna utnyttja offentliga och privata onlinetjänster inom EU, samtidigt som deras integritet bevaras. I och med den ökande digitaliseringen av gränsöverskridande offentliga och privata tjänster finns det behov av tillgång till digitala identifieringslösningar med hög säkerhet som accepteras inom hela EU. Förslaget har även lämnats mot bakgrund av identifierade brister i den nuvarande regleringen för betrodda tjänster vilka innebär en risk för ökad fragmentering och minskad tillit om reglering sker på medlemsstatsnivå.

Regeringen välkomnar det förslag som kommissionen har presenterat och är positiv till målsättningen att införa en europeisk digital identitetsplånbok. Regeringen välkomnar särskilt att förslaget, utöver ändamålet att säkerställa en väl fungerande inre marknad, samtidigt tar sin utgångspunkt i att öka användarens möjligheter till kontroll av data. Med säkra gränsöverskridande digitala identifieringstjänster finns stor potential för ökad rörlighet för både individer och företag på den inre marknaden vilket främjar konkurrens och hållbar utveckling. I ljuset av den pågående pandemin har behovet av säkra digitala identifieringslösningar tydliggjorts ytterligare.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EU:s förordning om elektronisk identifiering) trädde i kraft i juli 2014 och tillämpas sedan september 2018 i sin helhet. Förordningen innehåller ett rättsligt ramverk för gränsöverskridande elektronisk identifiering inom EU och bestämmelser om betrodda tjänster. Syftet vid införandet av EU:s förordning om elektronisk identifiering var att främja öppenhet och förtroende för onlinetjänster för att stimulera den inre marknaden. Förordningen utgör en gemensam grund för säker och friktionsfri digital interaktion mellan fysiska personer, företag och offentliga myndigheter genom fastställande av adekvata säkerhetsnivåer för elektronisk identifiering och betrodda tjänster. Vidare ställs det krav på ömsesidigt gränsöverskridande erkännande av bl.a. identifiering och underskrifter. Det ömsesidiga erkännandet av elektronisk identifiering gäller för e-legitimationer som har anmälts av en medlemsstat till kommissionen enligt förfarandet för gränsöverskridande identifiering. Av förordningen framgår att kommissionen ska genomföra en översyn och utvärdering av denna.

Den 19 februari 2020 annonserade kommissionen i meddelandet *Att forma EU:s digitala framtid* att översynen av EU:s förordning om elektronisk identifiering skulle ske utifrån målsättningen att förordningen skulle bli mer effektiv, utökas i sitt tillämpningsområde för att skapa nytta för privat sektor och för att främja tillgången till digitala identiteter för alla européer. I meddelandet fastslog kommissionen också inriktningen om att individer ska ha möjligheten att kontrollera sin digitala identitet, att identifiering är nödvändig för åtkomst till vissa digitala tjänster samt att en universellt accepterad digital identitet är nödvändig för att konsumenterna ska kunna få tillgång till sin data och utan att i onödan dela med sig av data säkert kunna använda produkter och tjänster.

I Europeiska rådets slutsatser från den 1–2 oktober 2020 efterlystes en utveckling av ett EU-omfattande ramverk för säker offentlig elektronisk

identifiering inklusive interoperabla digitala underskrifter, så att människor kan ha kontroll över sin identitet och sina uppgifter på nätet och få tillgång till offentliga, privata och gränsöverskridande digitala tjänster. Europeiska rådet uppmanade kommissionen att lägga fram ett förslag till ett initiativ om en europeisk digital identifiering senast i mitten av 2021.

I kommissionens meddelande den 9 mars 2021 *Digital kompass 2030: den europeiska vägen in i det digitala decenniet* anges målet om ett unionsövergripande ramverk som till 2030 lett till bred användning av säkra och pålitliga användarkontrollerade digitala identiteter, så att varje användare kan ha kontroll över sin online-närvaro och sina interaktioner.

1.2 Förslagets innehåll

Kommissionen har angivit att det allmänna syftet med förslaget är att

- säkerställa att den inre marknaden fungerar väl, särskilt när det gäller tillhandahållandet av gränsöverskridande och sektorsövergripande digitala offentliga och privata tjänster,
- ge fysiska och juridiska personer tillgång till tillförlitliga och säkra digitala identitetslösningar som kan användas inom EU och uppfylla användarnas förväntningar och efterfrågan,
- säkerställa att offentliga och privata tjänster kan förlita sig på tillförlitliga och säkra digitala identitetslösningar över gränserna,
- ge medborgarna full kontroll över sina personuppgifter och garantera uppgifternas säkerhet när de använder digitala identitetslösningar,
- de föreslagna tjänsterna ska möjliggöra ett anpassat informationsutbyte som inte lämnar mer information än som krävs.
- säkerställa lika villkor och acceptans för kvalificerade betrodda tjänster i EU.

Kommissionen föreslår att det ska bli obligatoriskt för varje medlemsstat att anmäla minst en e-legitimation enligt förfarandet för gränsöverskridande identifiering som anges i förordningen. Vidare ska varje medlemsstat utfärda minst en europeisk digital identitetsplånbok. Med den digitala identitetsplånboken ska fysiska och juridiska personer på ett säkert sätt kunna begära, erhålla, lagra, välja, kombinera och använda personidentifieringsuppgifter och digitala bevis för autentisering online och offline samt skriva under med kvalificerade elektroniska underskrifter. Ett antal krav gällande funktion, verifiering, säkerhet, andra tekniska förutsättningar och certifiering för identitetsplånboken föreslås. Plånboken ska tillhandahållas avgiftsfritt för fysiska personer inom 12 månader från att förordningen trätt i kraft och kan utfärdas av medlemsstaten, på uppdrag av medlemsstaten eller av en privat aktör som har medlemsstatens mandat. Det ställs inga krav på att identitetsplånboken behöver användas. Med identitetsplånboken ska användaren få ökad kontroll över sina personuppgifter vid användandet av offentliga och privata tjänster, bl.a. får tillhandahållaren

av den digitala identitetsplånboken inte lagra någon data som inte är nödvändig för att kunna säkerställa användningen av den digitala identitetsplånboken.

Med stöd av den digitala identitetsplånboken ska användaren kunna identifiera sig eller tillhandahålla andra former av digitala bevis för att få tillgång till en viss tjänst, t.ex. bevis om civilstånd. Digitala bevis föreslås bli en ny kategori inom betrodda tjänster. Plånboken ska möjliggöra för användaren att lämna ut minsta möjliga data för att uppfylla ett visst syfte, t.ex. att bevisa att användaren har en viss ålder inne utan att åldern därför behöver preciseras exakt. Offentliga organ ska under vissa förutsättningar vara skyldiga att acceptera identitetshandlingen eller ett digitalt bevis som användaren tillhandahåller via identitetsplånboken. Detta kan under vissa förutsättningar, i huvudsak när det finns krav i lag på tillhandahållande av digitala tjänster på högsta tillitsnivå, även gälla för vissa privata aktörer. Även mycket stora onlineplattformar enligt definitionen i förslaget till förordning om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG ska vara skyldiga att acceptera om en användare vill använda sig av sin digitala identitetsplånbok för att t.ex. identifiera sig eller bevisa sin ålder.

I syfte att säkerställa möjlighet till gränsöverskridande digital identifiering inom exempelvis hälso- och sjukvårdsområdet och på finansområdet ska medlemsstaterna vara skyldiga att inkludera en unik och beständig identifierare i minimiuppsättningen av personidentifieringsuppgifter i den digitala identitetsplånboken. I dessa delar ska kommissionen ytterligare specificera åtgärderna i genomförandeakter.

Ändringar i syfte att anpassa förordningen till förslaget till direktiv om åtgärder för en hög gemensam cybersäkerhetsnivå i hela unionen, och om upphävande av direktiv (EU) 2016/1148 föreslås.

Kommissionen föreslår ett antal ändringar gällande betrodda tjänster, däribland en ändring för att säkerställa att användare kan identifiera vem som ansvarar för ändringar på en webbplats och förtydliganden av bestämmelserna om användning av identifiering på distans i syfte att säkerställa att samma regler tillämpas i hela EU. Utöver digitala bevis föreslås införande av fler former av betrodda tjänster, som kvalificerade elektroniska arkiveringstjänster och elektroniska liggare.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

EU:s förordning om elektronisk identifiering kompletteras i nationell rätt med bestämmelser i lagen (2016:561) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om elektronisk identifiering och i förordningen (2016:576) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om elektronisk

identifiering, vilka trädde i kraft den 1 juli 2016. Ändringar eller införande av fler kompletterande bestämmelser kan behövas, bl.a. för den digitala identitetsplånboken.

2020/21:FPM118

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Kommissionen har gjort en konsekvensanalys av förslaget. Konsekvensbedömningen är både kvantitativ och kvalitativ och visar att de lägsta kvantifierbara kostnaderna kan uppskattas till ungefär 3,2 miljarder euro. De totala kvantifierbara fördelarna uppskattas till mellan 3,9 miljarder euro och 9,6 miljarder euro. När det gäller de bredare ekonomiska effekterna förväntas det rekommenderade alternativet ha en positiv inverkan på innovation, internationell handel och konkurrenskraft, bidra till ekonomisk tillväxt och leda till ytterligare investeringar i lösningar för digital identitet.

Kommissionen bedömer att de totala finansiella resurser som krävs för genomförandet av förslaget under perioden 2022–2027 kommer att uppgå till 30,825 miljoner euro, inklusive 8,825 miljoner euro i administrativa kostnader och upp till 22 miljoner euro i driftskostnader. Kostnaderna förväntas täckas av Programmet för det digitala Europa. Finansieringen av kostnader i samband med underhåll, utveckling, drift och stöd till byggblocken för e-legitimation och betrodda tjänster. Programmet för det digitala Europa kan också ge stöd till anslutning av tjänster till ekosystemet för den europeiska digitala identitetsplånboken, utveckling av standarder och tekniska specifikationer. Kommissionen har publicerat en finansieringsöversikt för detta initiativ med en detaljerad översikt över kostnaderna.

Konsekvenserna för nationella budgetar påverkas av:

- Krav på att anmäla en e-legitimation för de medlemsstater som inte har anmält en sådan.
- Kostnader som är direkt kopplade till anmälningsförfarandet.
- Kostnader för att tillgängliggöra digitala bevis.
- Kostnader för att utveckla och underhålla en digital identitetsplånbok.
- Kostnader i samband med t.ex. standardisering, certifiering, regelefterlevnad och tillsyn av nya betrodda tjänster.

Regeringen bedömer att det i nuläget inte är fullt ut möjligt att förutse eventuella budgetära konsekvenser för svensk del.

En ökad användning av digitala tjänster samt ökad konkurrens medför samhällsekonomiska vinster och i längden kostnadsbesparingar för såväl offentlig som privat sektor. Särskilt kommer individer och företag som är i behov av gränsöverskridande tjänster att få fördelar även om vissa företag också kommer att få mindre kostnader för att utveckla tjänster som kan hantera användning av identitetsplånboken och digitala bevis.

I dagsläget finns det inga svenska e-legitimationer som är anmälda i enlighet med EU:s förordning om elektronisk identifiering. Sverige saknar e-legitimationer som uppnår den högsta säkerhetsnivån enligt förordningen. Sverige saknar även en statlig e-legitimation och är i dagsläget beroende av att privata leverantörer utvecklar en lösning på högsta nivå som de vill anmäla för att Sverige ska kunna uppfylla kravet på en obligatorisk anmälan. Det förslag om en statlig e-legitimation som finns i betänkandet Ett säkert statligt ID-kort – med e-legitimation (SOU 2019:14) bereds för närvarande inom Regeringskansliet. På grund av ovanstående och med hänsyn till förslagens komplexitet kan den föreslagna tidplanen bli utmanande.

Kommissionen har inte presenterat någon jämförelseanalys.

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen välkomnar det förslag som kommissionen har presenterat och är positiv till målsättningen att införa en europeisk digital identitetsplånbok. Regeringen välkomnar särskilt att förslaget, utöver ändamålet att säkerställa en väl fungerande inre marknad, samtidigt tar sin utgångspunkt i att öka användarens möjligheter till kontroll över sin data. Med säkra gränsöverskridande digitala tjänster finns stor potential för ökad rörlighet för både individer och företag på den inre marknaden samt fler digitala möten och digitala processer vilket främjar konkurrens och hållbar utveckling. I ljuset av den pågående pandemin har behovet av säkra digitala lösningar ytterligare tydliggjorts.

Regeringen välkomnar att förslaget bl.a. syftar till att värna rätten till privatliv, skyddet av den personliga integriteten, skyddet av fysiska personer i fråga om behandling av personuppgifter samt informations- och cybersäkerheten. För att upprätthålla förtroendet för systemet är säkerhetsfrågor av högsta vikt och regeringen välkomnar därför att cybersäkerhetscertifiering ska genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881 av den 17 april 2019 om Enisa (Europeiska unionens säkerhetsbyrå) och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013 (cybersäkerhetsakten).

Regeringen kommer särskilt bevaka att förslaget inte riskerar att leda till en ökning av välfärdsbrott, bedrägerier eller missbruk och att brottsbekämpande myndigheters särskilda behov beaktas. Det är vidare viktigt för regeringen att det ställs krav på att betrodda tjänster och andra tjänster som omfattas av förordningen ska vara tillgängliga i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/882 av den 17 april 2019 om tillgänglighetskrav för produkter och tjänster.

Regeringen instämmer i kommissionens bedömning att det bör vara obligatoriskt för medlemsstaterna att anmäla en e-legitimation och en digital identitetsplånbok. Regeringen anser också att förslaget ska underlätta för att använda gemensamma lösningar och standarder för att minska kostnaderna per medlemsstat.

Regeringen anser att förslaget om en europeisk digital identitetsplånbok i utgångsläget bör fungera med de systemanpassningar som redan utvecklats i medlemsländerna samt övrig utveckling inom EU som syftar till överföring av data.

Regeringen är positiv till utvecklingen av existerande och nya betrodda tjänster. Förslaget innebär nya uppgifter och krav för offentlig sektor, inbegripet kommuner och regioner, som kommer att behöva utveckla digitala lösningar för att utge och hantera de digitala bevisen och säkerställa identitetshandling i enlighet med förslaget. Detta kommer leda till kostnader för berörda aktörer. Samtidigt innebär förslaget vinster i form av att individen ges ökad kontroll över data och genom att en välfungerande europeisk digital infrastruktur främjar den inre marknaden.

Regeringen menar att förslaget om ett ramverk för europeiska digitala identiteter är ett viktigt steg för att uppnå EU:s ambitioner för den digitala utvecklingen fram till 2030. Vidare är tillgången till säkra och tillförlitliga digitala identiteter för fysiska och juridiska personer en viktig förutsättning som möjliggör en mer integrerad inre marknad, ökad handel, tillgång till nya marknader och hållbar tillväxt.

För regeringen är det viktigt att begränsa den administrativa bördan för berörda aktörer. En viktig utgångspunkt i detta är att nya regler och andra krav inte heller blir mer kostnadskrävande än nödvändigt för samtliga berörda aktörer. Kostnader som förslagen kan leda till för den nationella budgeten ska finansieras i linje med de principer om neutralitet för statens budget som riksdagen beslutat om (prop. 1994/95:40, bet. 1994/95FiU5, rskr. 1994/95:67). Utgiftsdrivande åtgärder för EU-budgeten ska finansieras genom omprioriteringar i den fleråriga budgetramen (MFF).

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Kommissionen har i samband med den utvärdering som genomfördes i samband med översynen bedömt att medlemsstaterna ställer sig i allmänhet positiva till de åtgärder som ingår i förslaget, i synnerhet gällande att det krävs en satsning på unionsnivå för att påskynda antalet anmälningar av e-legitimationer för gränsöverskridande användning. I övrigt är medlemsstaternas ståndpunkter sedan förslaget publicerades inte kända.

Institutionernas ståndpunkter är inte kända.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Kommissionens förslag har inte remitterats.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Som rättslig grund har kommissionen angett artikel 114 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Beslut fattas enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet, d.v.s. Europeiska unionens råd beslutar med kvalificerad majoritet och Europaparlamentet är medbeslutande.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Kommissionen menar att det är motiverat att lagstifta genom förordning på grund av behovet att säkerställa enhetliga förutsättningar för den digitala identitetsplanboken på den inre marknaden. Detta genom ett harmoniserat regelverk som syftar till att tillhandahålla säkra och tillförlitliga digitala identiteter med skydd för den personliga integriteten för europeiska medborgare, invånare och företag. Initiativet syftar till att stödja utvecklingen mot en digital inre marknad.

Förslaget aktualiseras på grund av den ökade digitaliseringen av gränsöverskridande tjänster, både inom privat och offentlig sektor. Kommissionen anför att det finns en risk för att nuvarande rättsliga regelverk kommer att innebära hinder mot friktionslöst nyttjande av digitala tjänster inom EU och hinder mot upprätthållande av den personliga integriteten. Vidare anför kommissionen att brister i gällande rättsliga regelverk för betrodda tjänster kommer att öka fragmenteringen och minska förtroendet för tjänsterna och att detta inte kan lämnas till att lösas av medlemsstaterna.

Kommissionen menar vidare att syftena med EU:s förordning om elektronisk identifiering bäst kan uppnås på unionsnivå och motiverar det enligt följande. Översynen av EU:s förordning om elektronisk identifiering har visat att det är osannolikt att nationella initiativ för att säkerställa förordningens syften kommer vara lika effektiva. Endast genom intervention på unionsnivå kan harmoniserade villkor och förutsättningar som säkerställer användarens kontroll och möjlighet att nå gränsöverskridande digitala tjänster, i överensstämmelse med EU:s regelverk för persondataskydd, uppnås. Detsamma gäller för att tillhandahålla ett ramverk för interoperabilitet som förenklar för tillhandahållare av onlinetjänster att lita på användningen av säkra digitala identitetslösningar, oavsett i vilken medlemsstat

identitetslösningen utfärdats eller var individen befinner sig. Initiativ på unionsnivå förhindrar vidare en fortsatt fragmentering inom området för digitala bevis. Som ett exempel accepteras sällan digitala hälsobevis som utfärdats i en medlemsstat av andra medlemsstater. Utan initiativ på unionsnivå finns risken att medlemsstaterna fortsätter att utveckla nationella lösningar som inte kan användas gränsöverskridande. Detta gäller även för betrodda tjänster, även om nuvarande regelverk är funktionellt riskerar nationella lösningar att befästa en ökad fragmentering på den inre marknaden.

Kommissionen anför att förslaget är proportionerligt i förhållande till sitt syfte och nödvändigt för att skapa ett ekosystem för digitala identiteter inom unionen. Förslaget löser problemen med EU:s förordning om elektronisk identifiering, vilka baseras på medlemsstaternas frivilliga anmälningar av e-legitimationer. Den digitala identitetsplånboken som enligt förslaget ska utfärdas i varje medlemsstat kommer skapa nytta för användare och förlitande parter vilka är beroende av säkra gränsöverskridande identitetslösningar. Även om genomförandet av förordningen skulle innebära finansiella och administrativa kostnader för medlemsstaterna, leverantörer av betrodda tjänster och tillhandahållare av onlinetjänster, skulle de värden som uppstår för användarna sannolikt uppväga kostnaderna.

Kommissionen anför vidare att de kostnader som förslaget kommer att leda till på grund av anpassningar till nya standarder för tillhandahållare av såväl betrodda som digitala tjänster inte kan undvikas om syftena tillgänglighet och användbarhet ska kunna uppnås. Förslaget syftar till att bygga på medlemsstaternas befintliga nationella investeringar i system för digitala identiteter. De ökade kostnader som förslaget genererar syftar till att stödja harmonisering och är motiverade utifrån en förväntan om att förslaget på sikt kan reducera administrativa bördor och kostnader för regelefterlevnad. Kostnader hänförliga till krav på att acceptera identitetsbevis kan också anses nödvändiga och proportionella eftersom de stödjer förslagets övergripande syften och för att lösningarna möjliggör för sektorer med rättsliga krav i fråga om identifiering att uppfylla kraven.

Regeringen instämmer i att förordningens syften bäst kan nås genom reglering på unionsnivå. Översynen av EU:s förordning för elektronisk identifiering och erfarenheterna av dess tillämpning visar att medborgare och företag inte fått ut den nytta som förväntades uppstå med säkra och enkla tjänster för digital identifiering och enkel tillgång till gränsöverskridande digitala tjänster. För att kunna använda digitala tjänster gränsöverskridande behövs harmoniserade regelverk, standardiserade villkor och interoperabla system och tjänster. Om detta i huvudsak hanteras på unionsnivå, motverkas fragmentering och medborgare och företag kommer därmed enklare att kunna dra nytta av den digitala inre marknaden.

När det gäller förslagets proportionalitet ställer kommissionens förslag i vissa avseenden stora krav på medlemsstaterna. När det gäller kravet på att varje

medlemsstat ska anmäla en e-legitimation anser regeringen att detta får anses proportionerligt eftersom bristen på tillgängliga e-legitimationer är en tydlig anledning till att förordningens ursprungliga syften och ändamål inte uppnåtts. Samtidigt har inte alla medlemsstater samma förutsättningar i form av bl.a. statliga e-legitimationer. I förslaget ställs krav på att offentlig sektor ska acceptera digitala identitetshandlingar och bevis samt att myndigheter själva ska tillhandahålla sådana bevis. Detta innebär att samtliga berörda kommuner, regioner och statliga myndigheter behöver bygga upp en förmåga för denna uppgift. Detta kommer att innebära att offentlig sektor behöver utveckla sina digitala tjänster och är i linje med vad som redan stadgas i nuvarande EU:s förordning om elektronisk identifiering och i gällande Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012.

Mot bakgrund av syftet att säkerställa att den inre marknaden långsiktigt fungerar väl anser regeringen att förslagen i huvudsak får anses vara proportionerliga.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förslaget kommer att behandlas inom rådsarbetsgruppen för telekommunikation och informationssamhället.

4.2 Fackuttryck/termer

Betrodda tjänster – Tjänster vanligen tillhandahålls mot ekonomisk ersättning enligt definitioner i EU:s förordning om elektronisk identifiering. Exempel på betrodda tjänster är elektroniska underskrifter och stämplatser för validering och bevarande av elektroniska underskrifter och stämplatser och tjänster för utfärdande av certifikat för autentisering av webbplatser.

Elektronisk legitimation (e-legitimation) - En e-legitimation innehåller, liksom en fysisk identitetshandling, uppgifter som entydigt kan kopplas till en viss person. E-legitimationen innehåller alltså endast identitetsuppgifter.

Europeisk digital identitetsplånbok – En produkt och tjänst som ger användaren möjlighet att lagra identitetsdata, digitala bevis och attribut gällande användarens identitet och tillhandahålla dem till förlitande part, använda dem för autentisering, i digital och fysisk miljö, samt för att skapa kvalificerade elektroniska signaturer och stämplatser.

Tillitsnivåer – En e-legitimation kan ha tillitsnivå låg, väsentlig eller hög i enlighet kraven och definitionerna i EU:s förordning om elektronisk identifiering.